



ת"פ (חיפה) 644-06-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 644-06-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 644-06-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[14.10.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב אישום המתוקן (במ/1), בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 382(ב) + 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפת קטין על ידי אחראי בניגוד לסעיף 382(ב)(ב) + סעיף 379 לחוק העונשין, תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין ואיומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב אישום המתוקן (במ/1):

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר הנאשם יחד עם אשתו (להלן "המתלוננת"), בנה יליד 2013 (להלן: "נ") ובנו יליד 2006 (להלן "הבן") בדירה בחיפה (להלן: "הדירה"), לאחר שעלו ארצה מרוסיה ב-2023.

ביום 26.5.24 סמוך לשעה 17:00 בדירה, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת ולאחר שהנאשם שתה אלכוהול, תקף הנאשם את המתלוננת, בעודה יושבת על הספה, בכך שהכה בידו לכיוון פניה.

בתגובה לכך אחז הבן בנאשם והמתלוננת אמרה שהיא מתקשרת למשטרה. הנאשם ניסה לחטוף מידי המתלוננת את הטלפון, אך המתלוננת הצליחה לחמוק אל מחוץ לדירה בעוד הבן מנסה למנוע מהנאשם לרדוף אחריה.

המתלוננת ברח מהדירה עם הטלפון והסתתרה בחדר המדרגות יחד עם נ' ומשם התקשרה למשטרה.

בתוך כך תפס הנאשם את הכלב המשפחתי והחזיקו באוויר במרפסת הדירה כשהוא מאיים על הבן שיזרוק את הכלב מקומה 15 אם הבן לא יביא לו את הטלפון של המתלוננת והכל בכוונה להפחידו או לקנטרו.

בהמשך שחרר הנאשם את אחיזתו בכלב ותקף את הבן בכך שאחז בגרונו והצמידו לקיר בדירה בעודו צועק שהוא בוגד שמגן על המתלוננת.

הבן הצליח להשתחרר מאחיזתו של הנאשם וברח אף הוא מהדירה לחדר המדרגות שם חבר למתלוננת ול-נ' עד לבוא השוטרים שהזעיקה המתלוננת.

3 ימים עובר לאירוע המתואר לעיל בדירה, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת איים הנאשם על הבן שאם לא יצא מהחדר יתקוף אותו ו"יכניס לו את זה" כלשונו, תוך שהוא אוחז מקל פלסטיק שהינו חלק של ציוד דייג של הנאשם והכל בכוונה להפחידו או לקנטרו. בהמשך לכך תקף הנאשם את הבן בכך שסטר בפניו באזור אוזן ימין.



ביום 17.1.24, עת היה הבן קטין, תקף הנאשם את הבן בהיותם בדירה בכך שהכה אותו בידו באוזנו וכשהבן הזיז ממנו הכה בידיו בגבו של הבן. בעקבות האירוע, נכנסו המתלוננת, הבן ונ' לחדרו של נ' ונעלו את הדלת כשהנאשם דופק בדלת בחוזקה. בהמשך לכך, יצאו שלושתם מהדירה וישנו אותו הלילה במקלט של הבניין המשותף. טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים מוגנים שעניינם שמירה על בטחונו של אדם ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות של גבר, ולחיות את חייה ללא פחד ומורא. עוד נפגעו ערכים שעניינם שמירה על קטין מפני אלימותו של אביו.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר במסכת מעשי אלימות פיזית ומילולית, על רקע צריכת האכילה של הנאשם, כלפי אשתו ובנו, שבחלק מהאירועים היה קטין. עוד נטען כי המעשים בוצעו בביתם שאמור להיות מבצרם של המתלוננת והילד, ומשכך יש חומרה נוספת במעשי הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. עוד נטען כי אמנם לנאשם אין עבר פלילי, אך הוא עלה לארץ רק בנובמבר 2023 ואין כל אינדיקציה לגבי עברו הפלילי בארץ מולדתו.

ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי הנאשם זקוק לטיפול בשל האלימות שהפגין ובשל צריכת האכילה על ידו, אך לא נערך תסקיר ואין אופק שיקומי בעניינו.

לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני - נמוך של המתחם לו עתרה שלא יפחת מ-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם טען בטיעונו בכתב (טע/2) ובעל פה, כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולא, כאשר העבירות שבהן הורשע הנאשם אינן ברף חומרה גבוה במדרג עבירות האלימות, כאשר לא נגרם נזק לגוף. עוד נטען כי העבירות בוצעו כלפי קטין על סף בגרות, שהפך לבגיר עם הגשת כתב האישום, כאשר למעשי הנאשם לא קדם תכנון, והאירועים קרו בלהט הרגע ובסערת רגשות.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל האירועים בשל סמיכות הזמנים והדמיון במעשים והמעורבים. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר ל-7 חודשי מאסר בטיעונו בכתב ולמתחם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בטיעונו בעל פה.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי הנאשם כבן 50, נשוי למתלוננת מזה שנתיים ועלה ארצה לפני כשנה, הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו וכי בכוונתו להתגרש מן המתלוננת.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי יש להתחשב בנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, ובמצבו הרפואי כעולה מהמסמכים שהוגשו. עוד נטען כי הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי כל חייו, אך נתקל בקשיי התאקלמות שהיו ברקע לביצוע העבירות.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם ללא עבר פלילי, והוא שוהה במעצר מאז חודש מאי מאחר ולא נמצאה לו חלופת מעצר בהעדר קרובי משפחה שמתגוררים בישראל.

לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם לו עתר ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

דיון והכרעה:



אמנם הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות אלימות, אחת כלפי בת זוגו ושלושה אירועי אלימות כלפי בנו של הנאשם, ובנוסף גם בביצוע עבירת איומים, אך מדובר בעבירות בתוך המשפחה אשר נעברו בסמיכות זמנים, והרקע לאירועים דומה, ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק, כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), מדובר באירוע פלילי אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות תקיפה, הינם זכותו של קורבן לשלמות גופו, בריאותו וביטחונו, והדברים מקבלים משנה תוקף כשמדובר בעבירות שבוצעו בחיק המשפחה כלפי אשת הנאשם ובנו. מביצוע עבירת איומים נפגעו בנוסף גם הערכים של שלווה נפשו של הקורבן.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

אמנם לא מדובר בביצוע עבירות מתוכננות, אלא אירועים ספונטניים על רקע של מה בכך, כאשר הנאשם אינו בוחל לתקוף את אשתו ואת בנו, אשר באחד האירועים היה עוד קטין. יש להדגיש, כי איומי הנאשם היו קשים, באחד המקרים איים לפגוע בכלב המשפחה כאשר הוא מחזיק אותו באוויר במרפסת הדירה בקומה 15 אם בנו לא ימנע מן המתלוננת להתקשר למשטרה, ובמקרה אחר איים לפגוע בבנו עם מקל פלסטיק אותו החזיק ביד.

מהתנהלות זו של הנאשם ניתן ללמוד כי מדובר באדם ללא מעצורים ומסוכן. עוד עולה מעובדות כתב האישום המתוקן כי אחד האירועים התרחש לאחר שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, אשר לטעמי מהווה נסיבה לחומרה. אמנם כתוצאה מהאלימות לא נגרמו חבלות פיזיות למי מהקורבנות, אך בוודאי נגרם להם מפח נפש ובהלה, כאשר בעקבות האלימות המתלוננים נאלצו במקרה אחד לברוח לחדר המדרגות ובמקרה אחר לעזוב את הבת וללון במקלט משותף של הבניין.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירות כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 5227/20 סעיד עומר נ' מדינת ישראל (6.8.20), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, תקיפה סתם, שתי עבירות תקיפה סתם של בן זוג ושתי עבירות איומים. המבקש תקף את בת זוגו המספר הזדמנויות בכך שסטר לה בלחי, משך בשיערה ונשך אותה בלחי ובגב. בנוסף, הנאשם תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפילה למיטה ונתן לה מכת אגרוף באוזן שגרמה לדימום. בהזדמנות נוספת הכה את אחותו ואיים עליה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, לאחר שלא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.



· ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת החרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע בשלושה אישומים בביצוע של עבירות שעניינן תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. על פי עובדות כתב האישום, במקרים שונים תקף המבקש את בת זוגו בכך שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה. באירוע נוסף הפשיל את מכנסיה של המתלוננת והיכה בישבנה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 5,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16) המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא בצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

· בעפ"ג 28457-09-21 פונק' נ' מדינת ישראל (14.10.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם, המערער הורשע בעבירה של חבלה במזיד ברכב, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית והסגת גבול פלילית. על רקע הליך גירושין הגיע המערער לבית המתלוננת, השיג את גבולה, תקף אותה וגרם לחבלה בצמיג של רכבה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשים שניתן לשקול את ריצויים בעבודות שירות ל-20 חודשי מאסר בפועל. על המערער הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום להתערב במתחם שנקבע אך לאור העדר עבר פלילי, ומאחר ומדובר באירוע נקודתי יש להקל בעונשו של המערער ולהעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל, כאשר יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.



· בעפ"ג 17030-12-12 מיכאל סבוסין נ' מדינת ישראל (13.3.14), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג והפרעה לשוטט בעת מילוי תפקידו. הנאשם אחז בשערות ראשה של אשתו, גרר אותה לספה בסלון השליך אותה על הספה, לפת את צווארה, סטר בפניה מספר פעמים, משך שוב את שערות ראשה וגרר אותה על הרצפה וכשהיא שכובה על הרצפה בעט בגבה מספר פעמים וגלגל עליה את השטיח והמשיך להכות אותה. בהמשך היכה אותה באמצעות נעל ושוב משך בשערות ראשה, הקים אותה מהרצפה דחף אותה לחדר השינה תפס ברגלה עד שנפלה על הרצפה ושוב לפת בצווארה. כשניסתה לברוח הנאשם משך אותה לכיוון הבית והכניס אותה לבית ושוב לפת את צווארה השכיב אותה על הארץ כשהוא בועט בה מספר פעמים בראש ובגב. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר ל - 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021), המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם - בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וסה"כ מאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

· בת"פ (ק"ג) 70496-06-20 מדינת ישראל נ' מאיר שטרית (10.7.22) הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם - בן זוג ובשלוש עבירות של איומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הוגשו חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 48670-12-23 מדינת ישראל נ' בט (11.2.24) אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות. בתחנת דלק, על רקע ויכוח בין הנאשם ובין זוגתו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בכף ידו הפתוחה בראשה ובעט בה במפשעתה. בשלב זה החלה המתלוננת להתרחק מהנאשם וזה הלך בצמוד אליה, תוך שהוא לופת את צווארה ומוליך אותה כשהוא אוחז בה וראשה מורכן. באותן נסיבות הנאשם בעט במתלוננת פעם נוספת לאזור פלג גופה התחתון ובהמשך, כשהמתלוננת ניסתה להתרחק מהנאשם והחלה בהליכה מהירה, הנאשם הלך בעקבותיה, רץ לעברה כדי לצבור תנופה ובעודו מתרומם באוויר, בעט בה בעוצמה בגבה. נקבע כי מתחם העונש ההולם את האירוע דנן נע בין מאסר קצר ובין שנת מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם, ללא עבר פלילי, נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

· בת"פ 47692-11-23 מדינת ישראל נ' וונדה (22.5.24) (תיק שנידון בפניי), אליו הפנה ב"כ הנאשם, וניתן על ידי, הנאשם הורשע בביצוע עבירת איומים ועבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לאחר שהנאשם צרך אלכוהול, איים על אחיו - המתלונן באומרו "אני יהרוג אותך אני ירצח אותך". בהמשך, תקף הנאשם את המתלונן באופן שדחף אותו לאחור ואז נגח בו בפניו, באזור אפו וגרם לו לחבלה של ממש. באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר בפועל. גזרתי על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר על תנאי כך שסה"כ נגזר על הנאשם 11 עונשי מאסר בפועל וענישה נלווית.



· בת"פ 60767-12-22 מדינת ישראל נ' פרושקוב (9.5.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של איומים, שתי עבירות תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. במועד האירועים הנאשם והמתלוננת בני זוג לשעבר ולהם שני ילדים משותפים. הנאשם הגיע לבית המתלוננת ואיים עליה בכך שאמר לה בשפה הרוסית: "בלאט, באתי להרוג אותך..." בהזדמנות אחרת הגיע הנאשם לבית המתלוננת, אמר לה שהוא לא רוצה שהיא תחזור הביתה מאוחר עם הילדים, והכה אותה בעינה. בהזדמנות נוספת הכה הנאשם את המתלוננת בכך שסגר דלת על רגליה, חטף ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שלה, שבר אותו ומכשיר טאבלט השייך לה, וכן דרך על משקפי הראייה שלה ושבר אותם. נקבע כי מתחם הענישה נע בין ארבעה חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. לאור כל האמור לעיל, בשים לב לטיב האיומים, לאלימות חוזרת כלפי בנו של הנאשם והאלימות שהפעיל כלפי בת זוגו, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 9 חודשי מאסר בפועל ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. חריגה ממתחם העונש ההולם: בנסיבות המקרה שבפנינו לא מצאתי לחרוג מהמתחם שקבעתי לקולא או לחומרא, ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. כמו כן, הודאתו של הנאשם חסכה לא רק מזמנו השיפוטי של בית המשפט, אלא גם מהצורך להעיד את המתלוננת ואת בנו של הנאשם. כך נתתי את דעתי לעובדה כי הנאשם עצור עד תום ההליכים, כאשר כידוע תנאי המעצר קשים מאלו של המאסר במיוחד כאשר מדובר בעולה חדש שאינו דובר עברית. כך גם נתתי את דעתי כי במהלך תקופת מעצרו חלה התדרדרות במצבו הבריאותי של הנאשם. בנוסף התחשבתי בעובדה כי הנאשם רק לאחרונה עלה לישראל וכי אין לחובתו עבר פלילי. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 26.5.24.
2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי בן משפחתו, ויורשע בגינה. בנסיבות תיק זה לא מצאתי מקום לגזור עונש כלכלי על הנאשם. זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה. ניתן היום, י"ב תשרי תשפ"ה, 14 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.